

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1394/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kiss D. Csaba egyéni ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítélete és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte. Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjai alapján hívja fel a Budapest Környéki Törvényszéket a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozót a 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletében a Szentendrei Járásbíróság 2 300 000 forint kártérítés és ennek késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a lakóingatlana elbontásával és a csapadékvíz szabálytalan elvezetésével a szomszéd ingatlanban okozott kár miatt.
- [3] 1.2. Az indítványozó fellebbezését elbíráló Budapest Környéki Törvényszék a 14.Gf.40.078/2024/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokaira figyelemmel, helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy osztotta az indítványozó alperes érvelését arról, hogy az elévülés az eljárás bármely szakaszában hivatkozható, azonban az alperes tévesen értelmezte a kártérítési felelősség esedékességét – ami, ahogyan az elsőfokú bíróság rámutatott, a károsodás bekövetkeztével válik esedékessé és ekkor nyílik meg az igényérvényesítés lehetősége –, ezért az alperes elévülési kifogása nem volt megalapozott. A jogvita érdekében a

másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a releváns tényekre irányadóan folytatta le, annak eredményeként a tényállást a vonatkozó eljárási szabályokra figyelemmel helyesen állapította meg, a beszerzett bizonyítékokat helyesen mérlegelte, döntése a jogszabályoknak megfelelt.

- [4] 2. Az indítványozó a hiánypótlási felhívásra kiegészített alkotmányjogi panaszában a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletei alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogainak sérelme miatt. Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a Budapest Környéki Törvényszéket a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [5] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy elévülési kifogását a bíróságok nem érdemben bírálták el, amivel a jogvita lényeges elemét mellőzték. További sérelemként jelölte meg, hogy a bíróságok, erre irányuló bizonyítási indítványa ellenére, nem tárták fel kellő mélységben a tényállást a károsodott ingatlan műszaki állapotát illetően, megsértve ezzel a kontradiktórius eljáráshoz való jogot, a fegyverek egyenlőségét és a védekezéshez való jog érvényesülését.
- [6] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog és az ebből következő kétfokú eljárás követelményét is sérti az indítványozó értelmezésében az, hogy másodfokon elmaradt az elévülés kérdésének érdemi felülbírálata, így e tekintetben formálissá vált és kiüresedett a kétszintű bírósági eljárás.
- [7] Összességében úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróságok nem tanúsítottak megfelelő körültekintést, melynek eredményeként az eljárás nem volt „tisztességes” és „teljes körű”, valamint megalapozatlan döntés született. Az indítványozó kifejtette, hogy alkotmányjogi panasa nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmába, kérelme nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság mérlegelje újra a bizonyítékokat, hanem annak megállapítását kéri, hogy az indítványozónak nem volt lehetősége igaza bizonyítására, mivel az elévülésre hivatkozását az elsőfokú bíróság érdemben nem bírálta el, ahogy a felperesi ingatlan állapotára vonatkozó körülményeket-sem.
- [8] Az indítványozó utalt továbbá arra is, hogy a kifogásolt határozatokat az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési alapelv megsértésével hozták.
- [9] Az indítványozó az állított alaptörvény-ellenesség igazolására az Alkotmánybíróság több határozatára hivatkozott.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz

befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [11] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [12] Az indítványozó által 2025. március 27. napján kézhez vett törvényszéki ítélet ellen 2025. április 11. napján az elsőfokú bíróságon benyújtott alkotmányjogi panasz, valamint a 2025. június 16. napján átvett hiánypótlási felhívásra 2025. július 11. napján az Alkotmánybírósághoz érkezett kiegészített indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.
- [13] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [14] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz és tisztességes bírósági eljáráshoz való jogait sértik a támadott ítéletek); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.078/2024/4. számú és a Szentendrei Járásbíróság 12.P.20.981/2023/21. számú ítéletei); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [15] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [16] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy alperese volt.
- [17] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

- [18] Az Alkotmánybíróság az indítványt illetően arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz valójában az ügyben meghozott, az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntések kritikája, az indítványozó beadványában a bírói jogalkalmazás helyességét, a meghozott döntéseket vitatja. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságok a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított alapjogait azzal sértették meg, hogy nem adtak helyt az elévülési kifogásának és a szakértői bizonyítási indítványának, valamint a másodfokú bíróság anélkül hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy pótolta volna az elsőfokú eljárás állított hiányosságait és ezzel üresítette ki a kétszintű bírósági eljárás intézményét. Érvelése szerint ezek a hiányosságok vezettek arra, hogy az eljárás nem volt „tisztességes” és „teljes körű”, ekként megalapozatlan döntés született.
- [19] Az Alkotmánybíróság először is utal arra a következetes gyakorlatára, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {lásd: 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság a bírósági ítéleteket kizárólag alkotmányossági szempontból vizsgálja felül és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú értékelésére {lásd: 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok eljárásával, döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására.
- [20] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezéseiből az következik, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [21] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem eredményezheti, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a tisztességes eljáráshoz, sem a jogorvoslathoz való jog nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [22] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [23] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban meghatározott feltételek teljesülésének hiányában nem fogadható be, ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett